

การศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 THE STUDY OF THE EXPECTATIONS FOR FOREIGN LANGUAGE LEARNING MANAGEMENT TO BUILD GRADUATES 4.0

สมพร โกมารทัต^{1*}

Somporn Gamaratut

(Received: March 18, 2021; Revised: May 15, 2021; Accepted: May 19, 2021)

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ วัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคาดหวังการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 และเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง คือ ผู้เรียนและผู้สอนระดับปริญญาตรีจากมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ t-test แบบ Independent –Samples t-test

ผลการศึกษา พบว่า 1) ความคาดหวังการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 คือ สามารถสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสาร (Presentation Communication) หลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 คือ หลักสูตรบูรณาการความรู้และภาษา เน้นสมรรถนะทางภาษา แนวการจัดการเรียนรู้เป็นการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และ 2) ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและของผู้สอนในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

คำสำคัญ: ภาษาต่างประเทศ การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ บัณฑิต 4.0

Abstract

This quantitative research is aimed at studying the expectations of foreign language learning management in the training of graduates for the digital age (or Graduates 4.0, according to the Thailand 4.0 National Strategy) and to compare expectations regarding the management of foreign language learning from the perspectives of learners and instructors. The population and samples were learners and instructors at the undergraduate level from universities in Bangkok and its vicinity. The questionnaire was the main research tool. Statistical tools used for data analysis were percentages, mean scores, standard deviation, and the Independent-sample t-test analysis.

¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วิทยาลัยครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต กรุงเทพมหานคร 10210

Assistant Professor, College of Education Sciences, Dhurakij Pundit University, Bangkok 10210 Thailand.

* Corresponding Author E-mail: somporn@dpu.ac.th

The research results showed that: 1) Learners and instructors had consistent opinions on the expectations and goals of foreign language learning for the digital age, focusing on individual skills in communications, listening, speaking, reading and writing (Interpersonal Communication), to interpret and analyze what is perceived and communicated (Interpretive Communication), and to present information and communicate ideas (Presentation Communication). This graduates' foreign language program is a course that integrates knowledge and language, with an emphasis on language competencies and the utilization of blended learning as the main principle of learning management; and 2) The expectations for foreign language learning management from the perspective of the learners and instructors did not differ.

Keywords: Foreign Language, Foreign Language Learning Management, Graduates 4.0

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

คนไทย 4.0 คือปัจจัยที่สำคัญในการขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 ตามนโยบายและยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี การพัฒนาคนให้มีคุณภาพเพื่อไปพัฒนาประเทศ อาวุธสำคัญในการพัฒนาคน คือ การศึกษา ดังที่ Nelson Mandela ได้กล่าวว่า “ Education is the most powerful weapon which you can use to change the world ” และการศึกษาเป็นการลงทุนที่สำคัญที่สุด (Arne, 2013) การศึกษายุค 4.0 จึงเกิดขึ้นเพื่อพัฒนาคนไทย 4.0 พัฒนาประเทศในปัจจุบันให้เป็นประเทศไทย 4.0 จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการจัดการเรียนในประเทศ วิเคราะห์ได้ว่า เมื่อย้อนไปมองประเทศไทยในอดีต ยุคประเทศไทย 1.0 คือ ยุคของการขับเคลื่อนประเทศด้วยเกษตรกรรม และยุคประเทศไทย 2.0 คือ ยุคของการขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมเบา การจัดการเรียนรู้นี้เน้นการอบรมสั่งสอนให้ความรู้ เพื่อผลิตคนในการสร้างชาติ เน้นการถ่ายทอดความรู้ (Transmission Approach) เป็นการให้ความรู้ สอนโดยการบรรยาย การฝึกฝน การกล่อมเกล่าให้ผู้เรียนเกิดความศรัทธาและเชื่อฟัง เป้าหมายในการจัดการเรียนรู้นี้ คือ การถ่ายทอดความรู้และทักษะจากผู้สอนโดยตรงสู่ผู้เรียน ต่อมายุคประเทศไทย 3.0 เป็นยุคการขับเคลื่อนประเทศด้วยอุตสาหกรรมหนัก เป้าหมายการจัดการเรียนรู้นี้เพื่อยกระดับคนในประเทศให้กินดีอยู่ดี เป้าหมายการจัดการเรียนรู้นี้ คือ ผู้เรียนคิดได้ ทำเป็นด้วยตนเอง เป็นยุคของการสร้างองค์ความรู้ (Transformational Constructionist Approach) (Rhonda, 2006) อันเป็นการเรียนรู้นี้ในศตวรรษที่ 20 ซึ่งเป็นยุคของการเริ่มต้นของเทคโนโลยีสมัยใหม่ การจัดการเรียนรู้นี้ในยุคประเทศไทย 3.0 ผู้สอนเปลี่ยนบทบาทเป็นผู้อำนวยความสะดวกการสอน (Facilitator) แต่การสอนยังเป็นการบรรยายที่สอดแทรกการเรียนรู้ผ่านสื่อประสมที่เน้นคอมพิวเตอร์ (Learning Through Multi Technology) มาถึงยุคประเทศไทย 4.0 ซึ่งเป็นยุคในศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ปัญญาประดิษฐ์ (Artificial Intelligence) ด้วยการแลกเปลี่ยนความรู้ (Transactional Approach) บทบาทของผู้สอนในยุคนี้จะเป็นผู้ชี้แนะ ผู้ฝึก ผู้สนับสนุน (Coach) ผู้ถ่ายทอดทั้งความรู้และประสบการณ์เพื่อให้ผู้เรียนสร้างผลงานอันเป็นนวัตกรรม สรุปได้ว่า การจัดการเรียนรู้นี้ในแต่ละยุคมีความสำคัญต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ เพื่อคนคุณภาพจะนำความรู้ความสามารถไปใช้ในการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญรุ่งเรืองต่อไป

การจัดการเรียนรู้ (Learning Management) หมายถึง กระบวนการในการเลือกวิธีสอนและเทคนิคการจัดการเรียนที่เหมาะสมที่จะช่วยให้ผู้เรียนได้เกิดการพัฒนาตนในทุกด้านอย่างเต็มศักยภาพ (Moore, 1992, p. 4) เน้นการออกแบบและการใช้กลยุทธ์การสอนเพื่อให้ผู้เรียนบรรลุเกิดผลการเรียนรู้ที่เป็นรูปธรรม

และตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ.2545 และแก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 3 พ.ศ.2553 มาตรา 24 การจัดกระบวนการเรียนรู้ ที่กล่าวว่า ผู้สอนต้องจัดบรรยากาศสภาพแวดล้อม สื่อการเรียนและอำนวยความสะดวกเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ ผู้สอนและผู้เรียนอาจเรียนรู้ไปพร้อมกัน จากสื่อการเรียนการสอนและแหล่งวิทยาการประเภทต่าง ๆ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) รวมถึงสารสนเทศและเทคโนโลยี ซึ่งก่อให้เกิดการเรียนรู้และประสบการณ์ใหม่และผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์นั้นไปใช้ได้ องค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ผู้เรียน ผู้สอน วิธีการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ และเทคโนโลยีการจัดการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ผู้สอนต้องไม่สอนแต่เป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้ และจัดประสบการณ์การเรียนรู้ผ่านรูปแบบการเรียนรู้แบบต่าง ๆ

การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ตามความต้องการในสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในชีวิตประจำวัน และการงานอาชีพ จากผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุคประเทศไทย 4.0 ของสมบัติ ศุขสิทธิ์และคณะ (2560) พบว่า แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) การจัดการเรียนการสอนจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work)

จากที่กล่าวมาข้างต้น การสร้างและพัฒนาคนไทย 4.0 เพื่อให้เป้าหมายประเทศไทย 4.0 ตามยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีสามารถก้าวไปในระยะ 10 ปีแรกได้ ควรพัฒนาเยาวชนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรี เป็นเป้าหมายแรก เพื่อเร่งสร้างเยาวชนในระดับนี้ให้เป็นบัณฑิตที่มีความรู้ทางวิชาการ วิชาชีพ และภาษาต่างประเทศ ความสามารถเท่าทันโลก เป็นคนไทยนักประดิษฐ์ในเวทีสากล ซึ่งผู้วิจัยขอเรียกว่า “บัณฑิต 4.0” การสร้างและพัฒนาบัณฑิต 4.0 จำเป็นต้องปรับเปลี่ยนรูปแบบในการจัดการเรียนรู้ การจัดการเรียนรู้เป็นกระบวนการของผู้เรียนและผู้สอนที่ต้องมีปฏิสัมพันธ์และทำงานร่วมกัน ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้สอนและผู้เรียน

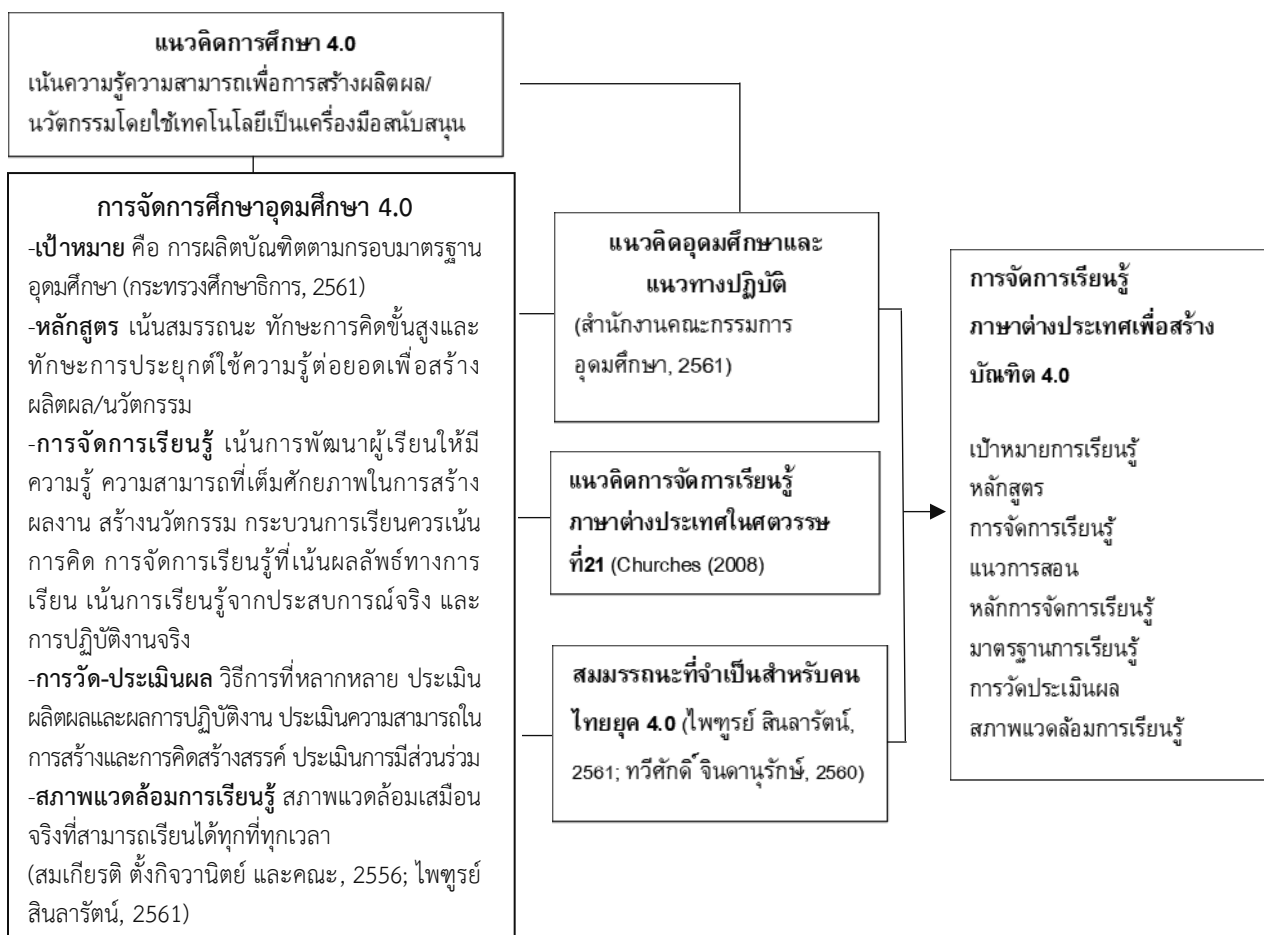
วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0
2. เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน

สมมติฐานการวิจัย

ความคาดหวังการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอนมีความแตกต่างกัน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์

1. การศึกษายุค 4.0 เป็นการศึกษาที่เน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ ความสามารถจากการเรียนรู้มาสร้างผลิตผล/นวัตกรรมตามสมรรถนะและความสนใจ โดยใช้เทคโนโลยีเป็นเครื่องมือช่วยสนับสนุนการสร้างผลิตผลและนวัตกรรม (ไพฑูรย์ สินลารัตน์, 2561)

2. ความคาดหวังการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ หมายถึง ความคิดเห็นของผู้สอนและผู้เรียนที่มีต่อการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ประกอบด้วย เป้าหมายหลักสูตร แนวคิดการจัดการการเรียนรู้ แนวการสอน มาตรฐานการเรียนรู้ การวัดและประเมินผล และสภาพแวดล้อมการเรียนรู้

2.1 เป้าหมาย หมายถึง ความสามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์ภาษาต่างประเทศสิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสารภาษาต่างประเทศ (Presentation Communication)

2.2 หลักสูตร หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียนเพื่อบรรลุเป้าหมายหรือจุดหมายที่วางไว้ โดยมีคณะวิชาเป็นผู้รับผิดชอบ โดยในงานวิจัยนี้กำหนดเป็นหลักสูตรที่เน้นเนื้อหาวิชา หลักสูตรเน้นสมรรถนะทางภาษา หลักสูตรสหวิทยาการ หลักสูตรบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพและภาษา

2.3 การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อดิจิทัลที่เน้นผู้สอนถ่ายทอดความรู้และผู้เรียนต่อยอดความรู้นั้น ๆ การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย

2.4 มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง เกณฑ์การเรียนรู้โดยอาศัยวิธีทางวิทยาศาสตร์ การบูรณาการความรู้ของเนื้อหาสาระ การสร้างทักษะ การสืบค้น รวบรวมความรู้ การสร้างความรู้ ความเข้าใจเชิงลึก การสร้างสมรรถนะทางภาษาเพื่อต่อยอดวิชาชีพ และการใช้หลักการวัดและประเมินที่มีคุณภาพ

2.5 แนวการสอน หมายถึง วิธีการสอนให้ผู้เรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษา สอนให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนตามธรรมชาติ โดยเน้นการลงมือทำ และสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลาย และใช้สื่อ เทคโนโลยีที่หลากหลาย

2.6 หลักการจัดการเรียนรู้ ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Practice Based Learning) การเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการวิจัย (Research Based Learning) การเรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง (Simulation Based Learning) การเรียนรู้จากโจทย์สถานการณ์ (Scenario Based Learning) การเรียนรู้จากกิจกรรม (Activity Based Learning) การเรียนรู้จากภาระงาน (Task Based Learning) การเรียนรู้จากโครงงาน (Project Based Learning) การเรียนรู้จากปัญหา (Problem Based Learning) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ (Productivity Based Learning) การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (On the Job Learning) การเรียนรู้จากสื่อออนไลน์ การเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

2.7 การวัดประเมินผลการเรียนรู้ หมายถึง การวัดประเมินผลก่อนเรียน (Pre-Evaluation) การวัดประเมินผลระหว่างเรียน (Formative Evaluation) การประเมินผลหลังสิ้นสุดการเรียนหรือการประเมินผลรวม (Summative Evaluation) และอื่น ๆ ได้แก่ วัดความสนใจในการเรียน มอบหมายงานหรือโครงงานต่าง ๆ

2.8 สภาพแวดล้อมการเรียนรู้ หมายถึง ห้องเรียนแบบ multiple ในพื้นที่เดียวกัน ห้องเรียนออนไลน์ และห้องเรียนที่ใช้เทคโนโลยีช่วยในการสอน

3. บัณฑิต 4.0 หมายถึง ผู้เรียนที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีในช่วงเวลาตั้งแต่ พ.ศ. 2561 เป็นต้นไป (อันเป็นปีที่ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปีประกาศใช้)

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง ความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรในการวิจัยนี้ คือ ผู้เรียนระดับปริญญาตรี จำนวนประมาณ 143,680 คน และผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีจำนวนประมาณ 460 คนของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างด้วยตารางสำเร็จรูปของ Krejcie and Morgan ได้กลุ่มตัวอย่างผู้เรียนระดับปริญญาตรีจำนวน 610 คน และผู้สอนภาษาต่างประเทศระดับปริญญาตรีจำนวน 200 คน และเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นตามสัดส่วนของมหาวิทยาลัยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

2. ศึกษาทฤษฎีและเอกสารงานวิจัยตามกรอบแนวคิดเพื่อสร้างเครื่องมือในการวิจัย คือ แบบสอบถามความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0

3. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือการวิจัยโดยการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยการหาค่าดัชนีความสอดคล้องของข้อคำถามกับวัตถุประสงค์การวิจัย (Index of Consistency: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน ผลการตรวจสอบ พบว่า ข้อคำถามทุกข้อของเครื่องมือวิจัยมีค่า IOC ระหว่าง 0.80-1.00 และตรวจสอบความเที่ยง (Reliability) โดยนำเครื่องมือการวิจัยไปทดลองใช้กับนักศึกษา จำนวน 50 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจริง นำข้อมูลที่ได้ไปหาค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นโดยการคำนวณสัมประสิทธิ์

แอลฟาของครอนบัค (Cronbach's Alpha Coefficient) พบว่า เครื่องมือการวิจัยทั้งชุดมีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา เท่ากับ 0.961

4. นำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มตัวอย่างของการวิจัย
5. การเก็บข้อมูลผู้วิจัยติดต่อประสานงานและลงพื้นที่เก็บข้อมูลในช่วงเดือนกันยายน-พฤศจิกายน 2562
6. วิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติ ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบสมมติฐานโดยใช้ Independent –Samples t-test และสรุปผลการศึกษา

ผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0

ตารางที่ 1 ร้อยละของความคาดหวังเกี่ยวกับเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอน

เป้าหมายการเรียนรู้	ผู้เรียน (ร้อยละ)	ผู้สอน (ร้อยละ)
1. สามารถสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนระดับบุคคล (Interpersonal Communication)	16.60	14.50
2. สามารถตีความและวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication)	4.20	17.10
3. สามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสาร (Presentation Communication)	2.80	0.00
4. ทั้ง 3 ข้อข้างต้น (ข้อ 1 + ข้อ 2 + ข้อ 3)	76.40	68.40

จากตารางที่ 1 ความคาดหวังเกี่ยวกับเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอนในภาพรวม พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังที่สอดคล้องกันว่า คือ เป้าหมายการเรียนรู้ทั้งสามด้านสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสาร (Presentation Communication) คิดเป็นร้อยละ 76.40 ของผู้เรียน และร้อยละ 68.40 ของผู้สอน

ตารางที่ 2 ร้อยละของความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอน

หลักสูตร	ผู้เรียน (ร้อยละ)	ผู้สอน (ร้อยละ)
1. เน้นเนื้อหาวิชา	5.00	10.20
2. เน้นสมรรถนะทางภาษา	42.00	30.90
3. สหวิทยาการ	2.50	16.30
4. บูรณาการความรู้และภาษา	50.50	42.60

จากตารางที่ 2 ความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอนในภาพรวม พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังเกี่ยวกับหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ที่สอดคล้องกัน คือ หลักสูตรบูรณาการความรู้และภาษาคิดเป็นร้อยละ 50.50 ของผู้เรียน ร้อยละ 42.60 ของผู้สอน และหลักสูตรเน้นสมรรถนะทางภาษา คิดเป็นร้อยละ 42.00 ของผู้เรียน ร้อยละ 30.90 ของผู้สอน

ตารางที่ 3 ร้อยละของความคาดหวังเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอน

แนวคิดการจัดการเรียนรู้	ผู้เรียน (ร้อยละ)	ผู้สอน (ร้อยละ)
1. การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อดิจิทัล	3.40	1.30
2. การเรียนรู้ที่เน้นผู้สอนถ่ายทอดความรู้และผู้เรียนต่อยอดความรู้ นั้น ๆ	11.70	5.80
3. การเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.50	16.30
4. การเรียนรู้แบบผสมผสาน (ข้อ 1 + ข้อ 2 + ข้อ 3)	80.40	76.60

จากตารางที่ 3 ความคาดหวังเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอนในภาพรวม พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังเกี่ยวกับแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ที่สอดคล้องกัน คือ การเรียนรู้แบบผสมผสานระหว่างการเรียนรู้ด้วยตนเองจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อดิจิทัล การเรียนรู้ที่เน้นผู้สอนถ่ายทอดความรู้และผู้เรียนต่อยอดความรู้ นั้น ๆ และการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลาย คิดเป็นร้อยละ 80.40 ของผู้เรียน และร้อยละ 76.60 ของผู้สอน

2. ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน

ตารางที่ 4 ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ระหว่างผู้เรียนและผู้สอน

ด้าน	ผู้เรียน n=505		ผู้สอน n=152		t	Sig.
	($\bar{X}$)	(SD)	($\bar{X}$)	(SD)		
หลักการจัดการเรียนรู้	4.20	.57	4.22	.47	.36	.149
มาตรฐานการเรียนรู้	4.01	.58	4.01	.51	.13	.067
แนวการสอน	4.40	.64	4.37	.55	-.58	.001*
การวัดประเมินผล	4.17	.60	4.19	.56	.38	.270
สภาพแวดล้อมการเรียนรู้	4.04	.61	4.00	.53	-1.06	.710
ภาพรวม	4.16	.47	4.15	.32	2.94	.089

*p < 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ในภาพรวมค่าสถิติ $t = 2.94$ และมีค่า Sig. = .089 ซึ่งมากกว่า $\alpha = 0.05$ จึงปฏิเสธสมมติฐาน ดังนั้น ความคาดหวังการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ของผู้เรียนและผู้สอน ไม่แตกต่างกัน

แต่เมื่อพิจารณาจากแต่ละด้าน พบว่า ผลการวิเคราะห์ด้านแนวการสอนมีค่าสถิติ $t = -.58$ และมีค่า Sig. = .001 ซึ่งน้อยกว่า $\alpha = 0.05$ จึงยอมรับสมมติฐาน ผู้เรียนและผู้สอนมีความคิดเห็นด้านแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังที่สอดคล้องกันในเรื่องเป้าหมายการเรียนรู้ หลักสูตร และแนวทางการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กล่าวคือ เป้าหมายการเรียนรู้ที่สามารถสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่างๆ ที่ต้องการสื่อสาร (Presentation Communication) หลักสูตรบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพและภาษาที่เน้นสมรรถนะทางภาษา แนวทางการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning)

2. ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอนในภาพรวม พบว่าไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ผู้วิจัยขออภิปราย ดังนี้

เรื่องเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ผลการวิจัย พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังในเรื่องเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ที่สอดคล้องกัน คือ สามารถสื่อสารฟัง พูด อ่าน เขียนระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์สิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสาร (Presentation Communication) ในช่วงศตวรรษที่ 19-20 เป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ก็คือ การเรียนเพื่อการสื่อสาร เป็นการเรียนรู้โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่านการจับใจความสำคัญ การทำความเข้าใจ การจดจำ และนำสิ่งที่เรียนไปใช้ เป้าหมายการเรียนรู้ คือ ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาเพื่อสื่อสารความหมายระดับบุคคล (Interpersonal Communication) เมื่อเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 เป้าหมายการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารระดับบุคคลนั้นไม่เพียงพอ และจากผลการวิจัยนี้ เป็นข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ยืนยันได้ ผลการวิจัยในประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับ American Council on the Teaching of Foreign Language (ACTFL) ที่กล่าวว่า มาตรฐานความพร้อมระดับโลกสำหรับการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในศตวรรษที่ 21 คือ ความสามารถในการสื่อสารในระดับเบื้องต้นจะไม่เพียงพอ Churches (2008) กล่าวว่า ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ต้องมีความสามารถในการสื่อสารที่หลากหลาย คือ การสื่อสารระหว่างบุคคล (Interpersonal Communication) หมายถึง ผู้เรียนสามารถโต้ตอบและเจรจาความหมายในการพูดการลงนามหรือการสนทนาเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อแลกเปลี่ยนข้อมูลปฏิริยาความรู้สึกและความคิดเห็น การสื่อสารเพื่อสื่อความหมาย (Interpretive Communication) หมายถึง ผู้เรียนสามารถเข้าใจ ตีความ และวิเคราะห์สิ่งที่ได้ยินอ่านหรือดูในหัวข้อที่หลากหลาย การสื่อสารเพื่อการนำเสนอ (Presentational Communication) หมายถึง ผู้เรียนสามารถนำเสนอข้อมูลแนวคิด อธิบาย ชักชวนและบรรยายในหัวข้อที่หลากหลาย โดยใช้สื่อที่เหมาะสมและปรับให้เหมาะกับผู้ฟังผู้อ่านหรือผู้ชมที่หลากหลาย และสอดคล้องกับ Darling Hammond (2007 อ้างถึงใน วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง, 2554, น. 90) ที่กล่าวว่า ผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 จำเป็นต้องพัฒนาความสามารถด้านการรู้คิดที่ซับซ้อนมากขึ้น สามารถค้นหา วิเคราะห์และใช้ข้อมูลเพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ รวมทั้งเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และแนวคิดใหม่ ๆ ต้องสื่อสารได้ ทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ เพื่อจะได้ใช้ประโยชน์จากความรู้และความชำนาญของคนอื่น ต้องมีทักษะในการสื่อสารรวมทั้งการเขียนและการพูดภาษาอื่น ๆ นอกจากนี้กฎเกณฑ์ภาษา การใช้ภาษาให้เหมาะสมมีความจำเป็นอย่างมาก

เรื่องหลักสูตร ผลการวิจัย พบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังในเรื่องหลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ที่สอดคล้องกัน คือ ต้องการหลักสูตรบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพและภาษาเน้นสมรรถนะทางภาษา เมื่อเป้าหมายการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเน้นความสามารถในการสื่อสารสามประการดังกล่าว หลักสูตรเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 จึงควรเน้นสมรรถนะทางภาษาซึ่งสอดคล้องกับเอนก เทียนบุชา (2559) ที่กล่าวว่า หลักสูตรภาษาต่างประเทศระดับอุดมศึกษาควรเป็นหลักสูตรที่มุ่งเน้นสมรรถนะ โดยหลักสูตรที่มุ่งเน้นสมรรถนะ หมายถึง หลักสูตรที่มุ่งให้ผู้สำเร็จการศึกษามีความสามารถเหมาะสมกับการปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพ และเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ และควรบูรณาการเนื้อหาในศาสตร์สาขาของผู้เรียน จัดทำแผนการเรียนรู้ที่เน้นการนำภาษาไปใช้ควบคู่กับการใช้ภาษาที่ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะการยกระดับการจัดการศึกษาเพื่อสมรรถนะการศึกษาไทยในเวทีสากลปี 2561 ที่ว่าการจัดทำหลักสูตรควรจัดทำหลักสูตรที่มุ่งเน้นผลลัพธ์ (Outcome-based) เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้เกิดสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตที่เหมาะสมในแต่ละช่วงชั้น โดยให้ความสำคัญกับพฤติกรรมและการกระทำ การปฏิบัติ

ของผู้เรียนที่ผู้เรียนสามารถประยุกต์ใช้ความรู้เพื่อการประกอบอาชีพ รวมทั้งควรนำสมรรถนะเป็นจุดมุ่งหมายหลักของการจัดการเรียนการสอน และการวัดประเมินผลควรพัฒนาระบบการจัดการเรียนรู้ที่มุ่งฐานสมรรถนะ (Competency-based) และการฝึกปฏิบัติที่เชื่อมโยงทักษะการเรียนรู้ ทักษะการทำงาน ทักษะทางภาษา ทักษะดิจิทัล และทักษะการวิเคราะห์ แก้ไขปัญหา เพื่อให้คนไทยเป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557, น. 125-127) อันเป็นแนวทางในการสร้างบัณฑิต 4.0 เพื่อตอบโจทย์การพัฒนาประเทศไทยไปสู่ประเทศไทย 4.0 และจากผลการวิจัยนี้พบว่า มาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 คือ การสร้างสมรรถนะทางภาษาเพื่อต่อยอดวิชาชีพ ซึ่งก็สอดคล้องกับหลักสูตรที่ค้นพบข้อมูลจากการวิจัยครั้งนี้

ความคาดหวังเกี่ยวกับแนวคิดการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ผลการวิจัยพบว่า ทั้งผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังที่สอดคล้องกัน คือต้องการแนวคิดการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) กล่าวคือ ผู้สอนถ่ายทอดความรู้เรื่องภาษา โครงสร้างและกลวิธีการเรียน การฝึกทักษะทางภาษาของผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง และจัดทำแผนการเรียนรู้ จัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้หลากหลาย และใช้สื่อที่เหมาะสม หลากหลายและทันสมัย ซึ่งสอดคล้องกับ Coil and Moonen (2001) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานระหว่างการเรียนแบบเผชิญหน้ากับการเรียนออนไลน์เข้าด้วยกัน ซึ่งมีส่วนประกอบที่เป็นการเรียนในห้องเรียนและการเรียนแบบออนไลน์ โดยใช้องค์ประกอบของการเรียนแบบออนไลน์เติมเต็มช่องว่างของการเรียนในห้องเรียน และ Bernath (2012) ที่กล่าวว่า การเรียนแบบผสมผสานหรือ Blended Learning หมายถึง โปรแกรมทางการเรียนรู้ที่ใช้วิธีการผสมผสานระหว่างการสอนในชั้นเรียน การเรียนรู้นอกชั้นเรียน และการเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์หรือสื่อดิจิทัล และสอดคล้องกับ Bonk and Graham (2006) ที่กล่าวว่า การเรียนการสอนแบบผสมผสานเป็นการผสมผสานระบบการเรียนรู้ (Learning Systems) ที่หลากหลายเข้าด้วยกันเพื่อเป็นการแก้ปัญหาที่หลากหลายในการเรียนรู้ของผู้เรียน อีกทั้งทำให้ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน นอกจากผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษายังฝึกทักษะความคิดต่าง ๆ ตามกระบวนการจัดเรียนรู้ที่หลากหลาย และสามารถเรียนรู้เพิ่มเติม และฝึกสมรรถนะทางภาษาจากการเรียนรู้ด้วยตนเองผ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อดิจิทัลอันเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ที่สร้างปัญญาที่เป็นการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 ที่การเรียนรู้เป็นกระบวนการเรียนรู้เนื้อหาไปสู่ความเข้าใจแท้จริงในระดับที่น่าไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริง เรียนรู้เนื้อหาพร้อม ๆ กับการใช้ประโยชน์ในสถานการณ์จริง ผลการเรียนรู้ คือ จำได้ (Remember) เข้าใจ (Understand) ประยุกต์ใช้ (Apply) วิเคราะห์ (Analyze) ประเมิน (Evaluate) และสร้างสรรค์ (Create) ได้ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดทางการสร้างสรรค์ปัญญา เช่น แนวคิดพุทธินิยม (Cognitivism) แนวคิดพฤติกรรมนิยม (Behaviorism) และแนวคิดสร้างสรรค์นิยม (Constructivism) เป็นต้น

นอกจากนี้ การเรียนแบบผสมผสานจะนำผู้เรียนไปสู่เป้าหมายและผลลัพธ์ทางการเรียนภาษาต่างประเทศของคนในศตวรรษที่ 21 คือ สามารถสื่อสารภาษาต่างประเทศ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ระดับบุคคล (Interpersonal Communication) สามารถตีความและวิเคราะห์ภาษาต่างประเทศสิ่งที่ได้รับรู้และสื่อสาร (Interpretive Communication) และสามารถนำเสนอข้อมูลและแนวคิดต่าง ๆ ที่ต้องการสื่อสารภาษาต่างประเทศ (Presentation Communication) ในประเด็นแนวการจัดการเรียนรู้เป็นการเน้นสมรรถนะเพื่ออาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุคประเทศไทย 4.0 ของสมบัติ คชสิทธิ์ และคณะ (2560) พบว่า แนวคิดการสอนภาษาอังกฤษทั่วโลกในปัจจุบันให้ความสำคัญกับสมรรถนะทางการสื่อสาร (Communicative Competency) ในประเด็นการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นผลการวิจัยอีกหนึ่งประเด็นที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศสร้างบัณฑิต 4.0 จากที่สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม (2560, น. 19) กล่าวว่า คนไทย 4.0 คือ คนไทยที่มีความรู้ ความสามารถ

และทักษะที่จำกัด เป็นคนไทยที่มีความรู้และทักษะสูงมีความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรม การปรับเปลี่ยนกระบวนการเรียนรู้ การปรับเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อบ่มเพาะความคิดสร้างสรรค์ และความสามารถในการรังสรรค์นวัตกรรมใหม่ ๆ (Generative Learning) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนรู้ในห้องเรียน ในโรงเรียน และในระบบเป็นการเรียนรู้นอกห้องเรียน นอกโรงเรียน และนอกระบบ ปรับเปลี่ยนจากการเรียนจากข้อเท็จจริง (Fact-Based) เป็นการเรียนที่เริ่มจากการใช้ความคิด (Idea-Based) ปรับเปลี่ยนจากการคิดในกรอบ (In the Box) เป็นการคิดนอกกรอบ (Out of the Box) ปรับเปลี่ยนจากการเรียนแบบถ่ายทอด (Transmitting) เป็นการเรียนแบบชี้แนะ (Mentoring) ดังนั้น การจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นการปรับเปลี่ยน และพัฒนาผู้เรียน ซึ่งผลการวิจัย พบว่า หลักการจัดการเรียนรู้ที่หลากหลายเป็นการเรียนรู้แบบผสมผสาน ได้แก่ การเรียนรู้ด้วยการลงมือปฏิบัติ (Practice Based Learning) การเรียนรู้โดยอาศัยกระบวนการวิจัย (Research Process Based Learning) การเรียนรู้จากสถานการณ์จำลอง (Simulation Based Learning) การเรียนรู้จากโจทย์สถานการณ์ (Scenario Based Learning) การเรียนรู้จากกิจกรรม (Activity Based Learning) การเรียนรู้จากภาระงาน (Task Based Learning) การเรียนรู้จากโครงการ (Project Based Learning) การเรียนรู้จากปัญหา (Problem Based Learning) การเรียนรู้เชิงผลิตภาพ (Productivity Based Learning) การเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (On the Job Learning) การเรียนรู้จากสื่ออิเล็กทรอนิกส์และสื่อดิจิทัล (การเรียนรู้ออนไลน์)

2. ผลการเปรียบเทียบความคาดหวังเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ในมุมมองของผู้เรียนและผู้สอน ผลการวิจัยพบว่า ในภาพรวมไม่มีความแตกต่างในเรื่องการสอนให้ผู้เรียนเรียนรู้การใช้ภาษา ฟัง พูด อ่าน เขียนตามธรรมชาติ โดยเน้นการลงมือทำ การสอนด้วยวิธีการสอนที่หลากหลายและใช้สื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย ผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังในระดับมากที่สุดคล้อยกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ผู้เรียนและผู้สอนมีความคาดหวังด้านแนวการสอนภาษาต่างประเทศที่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ในเรื่องการสอนให้ผู้เรียนรู้โครงสร้างไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษาแนวการสอนที่ผู้เรียน และสอนกลยุทธ์ในการเรียน ซึ่งผู้เรียนมีความคาดหวังในระดับมาก ในขณะที่ผู้สอนมีความคาดหวังในระดับค่อนข้างมาก ซึ่งประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับสมบัติ คชสิทธิ์และคณะ (2560) ที่กล่าวว่า การจัดการเรียนการสอนที่เน้นสมรรถนะจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนภาษาสามารถใช้ภาษาสื่อสารในสังคมโลกได้จริง พัฒนาผู้เรียนภาษาให้มีความรู้หลักภาษา (Form) ควบคู่กับการใช้ภาษาสื่อสาร (Use) ได้อย่างเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ ผ่านกิจกรรมการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สนับสนุนให้ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ การคิดวิเคราะห์ (Analytical Thinking) การคิดสร้างสรรค์ (Creative Thinking) ทักษะการแก้ปัญหา (Problem Solving) และการทำงานร่วมกันเป็นทีม (Collaboration and Team Work) ผู้เรียนสามารถสร้างองค์ความรู้ขึ้นเองจากการเรียนตัวภาษาและการใช้ภาษาในสถานการณ์สื่อสารได้เหมาะสม

ข้อเสนอแนะเพื่อการนำผลการวิจัยไปใช้

1. หลักสูตรภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ควรเป็นหลักสูตรบูรณาการความรู้ทางวิชาชีพและภาษา ที่ผลลัพธ์การเรียนรู้ คือ สมรรถนะทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ
2. การจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0 ควรเป็นการจัดการเรียนรู้แบบผสมผสาน (Blended Learning) และแนวการสอนที่สอนโครงสร้างไวยากรณ์หรือโครงสร้างภาษาการสอนโดยใช้วิธีการสอนและสื่อเทคโนโลยีที่หลากหลาย และการเรียนรู้จากการปฏิบัติงานจริง (On the Job Learning) เพื่อสร้างและส่งเสริมสมรรถนะทางภาษาเพื่อการประกอบอาชีพ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) ในแต่ละองค์ประกอบการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเพื่อสร้างบัณฑิต 4.0
2. ควรมีการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติการ (Action Research) เกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบผสมผสาน (Blended Learning)
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศแบบผสมผสาน (Blended Learning) ในการศึกษาทุกระดับชั้นของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และระดับอุดมศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงศึกษาธิการ. (2561). *มาตรฐานการอุดมศึกษา พ.ศ.2561*. สืบค้นจาก <http://www.moe.go.th/moe/th/news/detail.php?NewsID>
- ทวีศักดิ์ จินตานุรักษ์. (2560). *การจัดการศึกษา 4.0 กับการพัฒนาประเทศที่ยั่งยืน*. สืบค้นจาก <http://adacstou.wixsite.com/adacstou/single-post/2017/09/01/>
- ไพฑูริย์ สีนารัตน์. (2561). *แนวคิดการศึกษา 4.0*. สืบค้นจาก <http://www.dpu.ac.th/ces/>
- วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง. (2554). *ทักษะแห่งอนาคตใหม่ : การศึกษาเพื่อศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: Openworlds.
- สถาบันส่งเสริมการจัดการความรู้เพื่อสังคม. (2560). *ประเทศไทย 4.0*. สืบค้นจาก <https://kmi.or.th/>
- สมเกียรติ ตั้งกิจวานิชย์ และคณะ. (2556). *การจัดทำยุทธศาสตร์การปฏิรูปการศึกษาขั้นพื้นฐานให้เกิดความรับผิดชอบ*. กรุงเทพฯ: มูลนิธิสถาบันวิจัยเพื่อพัฒนาประเทศไทย.
- สมบัติ คชสิทธิ์และคณะ. (2560). *การจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้กับผู้เรียนยุค THAILAND 4.0. วารสารวไลยอลงกรณ์ปริทัศน์*, 7(2), 175-186.
- สุวิทย์ เมษินทรีย์. (2559). *แนวคิดประเทศไทย 4.0*. สืบค้นจาก <http://planning2.mju.ac.th/goverment/>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). *รายงานการวิจัย “แนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21*. กรุงเทพฯ: บริษัท พริกหวานกราฟิก จำกัด.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2561). *กรอบมาตรฐานคุณวุฒิระดับอุดมศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2561*. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- เอนก เทียนบูชา. (2559). *หลักสูตรระดับอุดมศึกษาที่มุ่งเน้นสมรรถนะ. วารสารจันทร์เกษมสาร*, 22(43), 33-47.
- Arne, D. (2013). *Education: The Most Powerful Weapon for Changing the World*. Retrieved from <https://blog.usaid.gov/2013/04/education-the-most-powerful-weapon/>
- Bernath , R. (2012). *Effectives Approaches to Blended Learning for Independent Schools*. Retrieved from <http://www.testden.com/partner/blended%>
- Bonk, C. J., and Graham, C. R. (2006). *The handbook of blended learning: global perspectives, local designs*. San Francisco, CA: Pfeiffer publishing.
- Churches, A. (2008). 21st century pedagogy. Retrieved from <http://edorigami.edublogs.org/2008/08/16/>
- Coil, B. and Moonen, J. (2001). *Flexible Learning in a Digital World. Experiences and expectation*. London: Kogan-Page.
- Moore, K.D. (1992). *Classroom teaching skills*. New York: McGraw-Hill.
- Rhonda M. (2006). *A critical analysis of transformative learning theory utilizing a social constructionist framework: Toward a theoretical model with implications*. Retrieved from <https://search.proquest.com/openview/>